

Hlavním tématem práce je slovní přízvuk ve španělštině a jeho akustické koreláty. Skutečnost, že se názory odborníků k tomuto tématu v posledních desetiletích liší, poukazuje na složitost jevu. Přízvuk je totiž vázaný nejen na určitý jazyk, ale také na kontext. Při nauce druhého jazyka mají mluvčí tendenci do cílového jazyka přenést fonetický a fonologický systém ze své mateřštiny. Cílem této práce je prozkoumat akustický korelát trvání ve španělštině u anglických rodilých mluvčích, s ohledem na jazykový transfer. Pro tento účel byly pořízeny nahrávky španělštiny u dvanácti anglických mluvčích. Trvání vokálů v přízvučných a nepřízvučných slabikách bylo změřeno v dvojslabičných, trojslabičných a čtyřslabičných slovech s různou pozicí přízvučné slabiky. Výsledky ukázaly rozdíly mezi jednotlivými přízvukovými schémata. Lze konstatovat, že delší trvání vokálu v přízvučné slabice se našlo u dvojslabičných a trojslabičných oxyton a u čtyřslabičných paroxyton. V trojslabičných paroxytonech a proparoxytonech se projevil relativní rozdíl mezi trváním vokálu v přízvučné a nepřízvučné slabice jen nepatrně, což je zřejmě dáno tendencí k prodlužování poslední slabiky ve slově, která byla zachycena u všech druhů slov. V dvojslabičných paroxytonech nebyl nalezen žádný významný rozdíl mezi trváním vokálu v přízvučné a nepřízvučné slabice.